

[Torben Lund]

der skal have en hofteoperation, må vente mere end 9 måneder på at få denne operation. Og det samtidig med, at vi nu kan konstatere, at der har været et fald i operationsaktiviteten igenem 1989.

Ser vi på statens eget hospital, Rigshospitalet, som man skulle synes sundhedsministeren havde en særlig omsorg for, kan vi her konstatere en markant stigning i antallet af personer, som er på venteliste, således at Rigshospitalet nu på en lang række områder i virkeligheden er førende, hvad angår ventelister.

Den situation er efter vores mening helt uacceptabel for de tusinder af mennesker, det drejer sig om, som helt unødvendigt tvinges til at leve med en lidelse i mange måneder og for manges vedkommende helt op til et par år, bare fordi man ikke har sikret kapacitet til at behandle dem.

Så kan man jo spørge, om ikke det vil påføre sygehuskommunerne øgede udgifter at nedbringe ventetiderne. Jo, selvfølgelig vil det kræve nogle ressourcer for sygehuskommunerne at øge behandlingskapaciteten, så den pukkel af ventetid, der nu er blevet skabt, kan fjernes. Men hvis man prøver at opstille et mere reelt regnestykke, skal den merudgift naturligvis modregnes af de udgifter, som man i dag må afholde i ventetiden, udgifter til lægebesøg, til medicin, til hjemmehjælp, til hjemmesygepleje, til sygedagpenge, til kontanthjælp. Også det produktionstab, folk har på grund af uarbejdsdygtighed i ventetiden, bør selvfølgelig medtages i det regnestykke, der må gøres op.

Når det tages med, er jeg helt sikker på, at en fjernelse af ventetiderne samfundsøkonomisk er en bragende god forretning. Det er altså alene et spørgsmål om at få fordelt ressourcerne derhen, hvor der er behov for dem.

Vi skal ikke, som sundhedsministeren for nylig udtalte det, blot vænne os til at leve med de lange ventetider.

Af hensyn til patienterne, men også af samfundsøkonomiske grunde bør regeringen af et flertal i dette Folketing pålægges at sikre, at ventetiderne markant kan blive nedbragt inden udgangen af 1991.

Men dertil kommer, at de lange ventetider har andre negative virkninger. Jeg tænker her specielt på, at de jo ganske klart har skabt god grobund for udbygningen af et privat hospitalsvæsen, som hviler på patientbetaling. Det er ik-

ke bare en idé, vi har fået i Socialdemokratiet. Også formanden for Lægeforeningen, en forening, som vel ikke kan påstås at være nogen socialdemokratisk interesseorganisation, bekræfter så sent som i dagens aviser, at hvis man forværrer økonomien i den offentlige sygehussektor, så skaber man naturligvis grobund for flere private hospitaler. Og jeg deler fuldstændig hans opfattelse.

Jeg deler også hans opfattelse af, at en udbygning af det private hospitalsvæsen vil skabe et brud med det lighedsprincip, som ellers har kendetegnet vores sygehusvæsen. Jeg synes, der hviler er meget tungt ansvar på de folketingspolitikere og de sygehuspolitikere, som ved deres passivitet over for ventetiderne bidrager til at ødelægge det offentlige sygehusvæsen.

Til sidst et par ord om medicinområdet. Det lykkedes som bekendt at få fjernet 800 kr.-reglen og andre forringelser af medicintilskuddene for ganske nylig. Jeg synes, det er meget foruroligende, at regeringen nu på ny planlægger besparelser i størrelsesordenen godt 1/2 mia. kr. på medicinområdet.

Vi afviser ikke, at der kan ske besparelser på medicinområdet. Vi har for længe siden foreslået, at man kunne bringe medicinpriserne ned ved at gennemføre en offentlig prisgodkendelsesordning på medicin. Det ville hjælpe både på det offentliges udgifter og på patienternes udgifter.

Der kan også spares medicin på mange andre måder – også som ministeren var inde på – gennem lægemiddelkomiteer, gennem de medicinværksteder, som er etableret mange steder, hvor man får skabt en mere prisbevidst ordination, måske også får skabt et miljø med færre ordinationer hos de praktiserende læger end det, vi ser i dag.

Det har vi ikke noget imod. Det synes vi er gode besparelser at foretage på de offentlige udgifter. Til gengæld vil vi afvise enhver besparelse, som vil forøge den enkelte patients udgift til køb af medicin. Vi vil med andre ord ikke acceptere, at medicintilskuddene på ny forringes. De er i forvejen de dårligste i hele EF-området.

På vegne af Socialdemokratiet skal jeg derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen at sikre, – at bevillingerne til det offentlige sygehusvæsen ikke forringes i 1991 i forhold til 1990,